

www.printo.it/pediatric-rheumatology/CZ/intro

Syndrom Chronické Bolesti

Verze č 2016

6. Syndrom benigní hypermobility

6.1 O jaké onemocnění se jedná?

Hypermobilita označuje velkou ohebnost kloubů spojenou s nadměrnou pružností měkkých tkání kloubu, někdy označovanou jako kloubní laxicita. Syndrom benigní hypermobility (BHS) se týká dětí, které mají díky zvýšené námaze kloubu při velkém rozsahu pohybu bolesti kloubů, aniž by trpěly jiným onemocněním. Dá se tedy říci, že BHS není vlastně onemocněním, ale spíše širší variantou normy.

6.2 O jak častý stav se jedná?

BHS je častým stavem. Vyskytuje se u 10-30% u dětí mladších 10let a je častější u dívek. Frekvence klesá s věkem. Častěji je postiženo více členů rodiny.

6.3 Jaké jsou hlavní příznaky?

Hypermobilita má často za následek občasné pobolívání kloubů, opakované bolesti ke konci dne nebo v noci lokalizované do oblasti kolen, nohou a/nebo kotníků. U dětí hrajících na piano, housle apod. mohou být postiženy ruce a prsty. Fyzická aktivita může bolest vyvolat, nebo ji zesílit. Vzácně mohou být přítomny otoky kloubů.

6.4 Jak se stanoví diagnóza?

Diagnóza je stanovena na základě definovaného souboru kritérií, která hodnotí pohyblivost kloubů a nepřítomnost příznaků onemocnění

pojivových tkání.

6.5 Jaká je léčba?

Léčba nemusí být nutná, záleží na míře potíží. Dítě by se mělo vyhnout aktivitám spojeným s přetěžováním kloubů a rizikem poranění měkkých tkání, jako je např. gymnastika. Ochranné pomůcky, jako jsou elastické bandáže, mohou sice částečně pomoci před bolestí, ale ve svém výsledku pak vedou k oslabení svalů kolem kloubu a riziku zhoršení potíží. Obecně se doporučuje zejména systematické posilování svalů, které udrží kloub ve správné poloze a zabrání jeho nadměrnému natahování.

6.6 Co každodenní život?

Hypermobilita je benigní stav, s tendencí k ústupu s věkem. Není třeba děti omezovat v běžných aktivitách.

Děti by měly být podporovány v provozování všech běžných činností včetně vhodných sportovních aktivit.